Nup aduer. tpis. ꝛ dr a nou⁹ ꝛ tpe. q̄si nouip id est recēti tpe. mō paꝝ añ ħ tempus
Nuspiam aduer. loci. i. in nullo loco. et dr a non ꝛ vspiam.
Nusq̄ꝫ. vide in nunq̄ꝫ
Nutatim aduer. i. nutim. et signāter. vel de nutu in nutū. qñ q̄s sp loquit p nut⁹
Nutanter. i. dubitanter

De O

O diuersas ptesorōis efficit. Nā interdū interiectio est dolētis. vt O de⁹ in q̄nta miseria. Intdū admirātis. vt O rē admirabilē Interdū optātꝫ aduerb. vt O mihi p̄teriti referant celit⁹ anni. Exhortātꝫ q̄z. vt O fugite ꝛc̄. Uñ in Grecismo dr. O stupet. o dubitat. vocat indignat. adoptat. Clamat cō querit velut exemplis repit. Uel sic. O dolet. o clamat. vocitat. mirat et optat. O dedignat se noiat vt ꝑhibet.
Ob p̄positio bis lr̄is sequētib⁹ mutat b. i illas. scz c. vt Occido. f. vt offero. g. vt oggano. p. vt oppono. Quandoq̄ꝫ subtrahit b. vt operio. Si autez sequatur m. subtrahitur b. vt omitto. vel mutatur in m. vt Ommitto. Quandoq̄ꝫ tamen intercipit s. cum dictione incipiente a c. vt Obscurus. Uñ quidam. Cur fert grex pomū nunc ob mutat in illas.
Obnixe. i. intente vl' humiliter. vl' multum.
Ocius aduer. i. veloci⁹. celeriter. statim.
Octies aduer. i. octo vicib⁹.
Offatim aduer. i. particulatim.
Officiose. i. sedule.
Olim aliqñ p̄terituꝫ signat. i. q̄ndam antea Aliqñ olim ꝛ de preterito ꝛ de futuro dr sic aliqñ. qñ. vnq̄ꝫ. ꝭm Pap̄.
Ominose. aduer. i. fortunate
Omnino aduer. intentiuū. i. penit⁹. Et ꝓd. penul. ꝭm cōem vsum.
Opido. aduer. i. valde
Opime. i. abundanter. affluenter.
Optate aduer. ꝑ q̄ inuenit optato. i. desideranter vl' eleganter.
Opitulanter. i. auxilianter. Opitulati idez.
Opulent vel opulente. ti⁹. sime. i. abūdāter.
Orsum aduer. loci. i. i hāc ptē. Jñ deorsum.
Osi vna dictio aduer. optādi. i. vtinā vl' vocandi. Uñ Symeon. Osi me ħ inueniret illa natiuitas
Ossim vl' ossatim. aduer. i. ossa frāgendo vl' p ossa. i. de osse in os
Ostensim. i. aperte.
Ouanter ꝛ ouatim. aduer. i. gaudenter.

De P

Palā aduer. q̄litatꝫ. i. apte. manifeste. ꝛ dicit a palo. las. Uñ Joh. xviij. Ego palā locut⁹ sum mūdo. Et ꝯponit cū in. ꝛ dr inpalā. id est in apto. Pōt etiam palā esse p̄positio qñ regit casum. vt Palā illo ħ feci. i. corā illo. Et cor. ꝑmā. Sz palo. las. eā ꝓduc̄. Uñ Lucan⁹ in. vij. Principes fecere palā ciuilia bella. Sz de vltima syllaba q̄rit an debeat acui. Et dicūt q̄dā q̄ sic ad dr̄az h⁹ accusatiui palā. d pala le. palā. Alij dicunt q̄ nō. ꝛ meli⁹. qꝛ hmōi aduerbia in am desinētia deꝑmunt in fine. vt multifariā. ꝑperaz.
Palant. i. manifeste vl' vaganter. Ul' palāter. i. incōposite. vl' dispse. aduer. q̄litatis
Pape interiectio est admirantꝫ. Und Cedit papa pape. nō cedūt munera pape. Accipe tolle cape. sunt ꝟba placētia pape.
Palin. i. iterum
Panegyrice. i. laudanter. laudabiliter
Parenetice. i. interpositorie.
Pariter aduer. sil'itudinis. i. siml'
Para p̄positio greca. i. iuxta vel apd vel re. vel p̄ter vel trans
Partim aduer. i. diuisim.
Particulatim. i. diuisim. vl' p particulas.
Paꝝ. i. modicū. Et ꝯponit cū p. vt Parūp id est valde paꝝ. Inuenit etiā parūante. sz potius sunt due ptes
Passim aduer. i. vbiq̄ꝫ vl' ḡdatim. vl' leuiter
Paulatim aduer. i. sensim. pticulatiz. pedetētim. minutatim.
Paulisp. i. parūper vel modicum.
Paulominus. qñq̄ꝫ est vna dictio. i. fere. vt ibi. Paulomin⁹ ꝯsum mauerūt me in terra Qñq̄ꝫ ē oratio siue due dictōes. vt ibi. Minuisti eū paulo min⁹ ab angelis. i. min⁹ modico. Uñ in Grecismo dr. Si paulomin⁹ est oratio comparat inde. Esto fere si dictō sit paulominus vna. Itē nota. q̄ paulo nō debet acui in fine in paulo minus qñ sunt due ptes. Item paulo ꝓus due partes sūt Item paulo ꝯponit paulopost. pauloante vel poti⁹ sunt due ptes posite pro vna. Itē paululū ꝛ paulū ꝛ paulo sunt noia. licz al[illegible] aliqñ ponant aduerbialiter.
Pauxillatim. aduer. i. paꝝ.
Peculiariter aduer. i. ꝓprie. familiariter
Pedetentim. i. sensim. subtiliter. gradatim

caute.cũctanter.q̃si pede tentãs.fm Papi. Unũ Hieronym⁹ in epl'a ad Paulinũ. viij Caute.i.pedetẽtim tuas possessiũculas vẽ dideris.

Pellaciter aduer.i.dolose.fraudulent.fallaciter. ⁊ dr a pellax.

Pene aduer.remissiuũ est.i.fere.

Penes ꝑpositio.i.apud.iuxta.ppe. Et cor. pe. Unũ oract⁹ in poetria. Quẽ penes arbitriũ ius est ⁊ norma loquẽdi. Sz h penes. nis.i.virile mẽbrũ. Et pd.pe. Unũ. Te sunt damna penes damnat si tibi penes.

Penit⁹ aduer.intentiuũ.i.oino.ex toto.

Pensiliter aduer.i.leuiter

Per.ꝑpositio aliqũ ꝑuat.vt Perfid⁹.i.q̃ nõ habet fidẽ. Itẽ iurat vl'adiuratiõez signat vt Per deũ iuro. Itez p dicit causam.vt p studiũ fit hõ sapiẽs.⁊ p virtutem laudabilis. id est causa studij.cã virtutis. Item sig̃t locũ.vt Per italiã trãsiui. Et i Lucano. Bella p emachios plus q̃z ciuilia cãpos. Item signat tps.vt p diẽ lego. Itẽ auget.vt Per pulcer.i.valde pulcer.

Peregre aduer.i.ad pegrinandũ. Unũ i euangelio. Dõ q̃dam pegre pfect⁹ est Et sig̃t de loco.p locũ.⁊ in loco. Unũ dicit Priscianus in.tv. Peregre cõe aduer.vt Peregre sum.pegre abeo.pegre aduenio.pegre trãseo. Et nõ debet acui in fine

Perempte.pẽptorie aduer.i.cito sine mora

Perendie.aduer.tpis.⁊ dr a pempta ⁊ vna ⁊ die.q̃i pẽpta vna die.s.ista.i.i sero vl' cras qd nõ credim⁹.imo pendie.i.p⁹ cras.sic em̃ pcedim⁹ hodie.cras. pendie.postridie. Et dr pendie q̃i pempta vna die.qd nõ põt dici de hodierna die.cũ d ea nõ restat spaciũ vni⁹ diei. Sic g̃ de crastina itelligit. Est g̃ pendie idẽ qd post cras. Unũ Plaut⁹. Que cras veniet pendie foras efferet soror. Unũ. j. Reg⁹.xx. Dñe deus israel si inuestigauero sniam patris mei crastino vel pendie

Perennit aduer.i.iugiter.ꝑpetue.eternaliter

Perfunctorie aduer.i.inaniter. imagiarie. transitorie.leuiter.

Peri.i.circũ.vl'de.⁊ acuit in fine.

Perinde.i.taliter aduer. sil'itudis vl' qualitatis.⁊ dr a p ⁊ inde.

Perite.ti⁹. sime.aduer.i.docte. prudenter.

Perpere aduer.q̃litatis.i.puerse.male. ꝑue nõ recte. Pro q̃ sepe ponit ꝑperã.qd nõ debet acui in fine.sicut nec multifariã.nec palam. Unũ.j. Lor.xiij. Nõ agit ꝑperam.

Perpetim.aduer.i.plire.ꝑpetue.ꝓtinue

Perpetue aduer.i.eternaliter

Persepe.i.sepissime sepe.fm Pap.⁊ pd.se.

Perspectim aduer.i.visibiliter.vl' clare.⁊ p spicue.⁊ pspicabiliter.aduer.idem

Pessum aduer.loci.i.sub pedib⁹.et dr a pes vl' pessum.i.deorsum.⁊ pceps.

Pictim.aduer.i.pingẽdo coloratim

Plerũq̃z.i.aliqũ.freq̃nter.assidue.

Pigre.i.desidiose.tarde.tediose

Pompatice.i.supbe.lasciue. Põpose idem

Pone aduer.loci.i.retro vl' iuxta.post t'gũ. Unde Stati⁹ achilleidos. Pone natãt de lẽtq̃z pedũ vestigia cauda. Et acuit vltimi.ad dr̃am ꝑbi pone.qd circũflectit ꝑmam.

Porro aduer.ordinis.i.ꝓsequenter. Porro etiam dicit certe.vel valde.vel longe.vl' sz vel vtiq̃z

Post aduer.loci.licz q̃nq̃z ponat in vi tpis Et cõparat post.posterior.postrem⁹. Post componit.vt postq̃z. Itẽ postheri.i. hodie. Itẽ postridie.i.post tres dies. Postpdie.i. hodie. Itẽ ⁊ cũ q̃busdã alijs fm hug. Et signat tria post.s.tps.vt Post annuz venias ad me. Item locum.vt Iste latet post mõtem. Item ordinẽ.vt Post sapientiã diuitie q̃rende sunt. Nam melⁿ est philosophari q̃z ditari.nisi forte indigenti. Unde Hic tria post portat.que sunt tempus.locus et ordo. Et est post ꝑpositio potius quãdo regit casum.

Postea aduer.tpis vl' ordis.i.deide. Et cõponit postea q̃z.i.postq̃z. Et postea loci.id ẽ post illũ locũ.vel illud tps.

Posthac.q̃dã vocũ irregularis ꝓgeries seu aggregatio videt esse.fungens loco vnius dictionis.i.post Unde Deb.iij. Nunq̃z de alia loquerer posthac die. Vl' sit ibi hac sillabica adiectio.

Postpdie.i.altera die p⁹ tertiã diez.fm Papiam. Vl' fm Hug.postpdie.i.hodie.⁊ cõponit a post.⁊ pdie.

Postremo.i.ad vltimũ.aduer.tpis.vl' ordinis.⁊ pd.stre. Postreme.ius.sime.idem.

Postridie.i.post tres dies.a post ⁊ tr⁹.⁊ die Et pd.e.

Pre ꝑpositio ponit p ad.vt illum cõtẽpsi p me.i.ad ꝓpationem mei Itez p ab.vt Pre amore hũc excludit foras. Itẽ p sup.vt pre cũctis laudo beatos.i.sup. Itẽ p valde.vt Precelsus. Itẽ p ante.vt Prescio.predico. Itẽ pre inuenit aduerbialiter.

Precarie aduer.i.p̄cabiliter.vl' p̄ p̄ces
Et p eo sepe inuenit̄ p̄cario. Vñ Terenti⁹
in Eunucho. Jā vel p̄cario fac.tradas.
Precipue aduer.i.maxime.p̄sertim.
Presertim.i.p̄cipue.aduerbiū teste Priscia
no.⁊ d̄r a p̄sertu.sicut tractim a tractu Pre
sertu etiā est supinū h⁹ verbi p̄sero.r̄.qd̄ est
añ vl' p̄ aliis serere. Itē p̄sertim.i.p̄terea .cō
iunctio causalis. Itē p̄sertim.maxīe. p̄me.
Vñ dicit Pap̄. Presertim.p̄terea .p̄cipue.
maxime.p̄me.
Presto aduer.tp̄is vl' loci.i.in p̄sentia sum.
quasi sto pre.
Preter.i.absq̄. Ponit̄ etiā p iuxta.vl' trās.
vt p̄tereas.i.trāseas.
Preterea aduer.est.et d̄r a p̄ter aduerbio et
ea p̄nomīe.p̄positio em̄ p̄nomini sic̄⁊ p̄prio
noi p appositiōez solū iūgit̄. Aduerbiū autē
potuit cū p̄noīe ꝯponi.vt Eccū ⁊ ellū.inte
rea.p̄terea. Et desinit in a p̄ductā preterea
Et est p̄terea aduer.discretiuū.idē qd̄ p̄ter
ista q̄ dicta sunt.
Pridem aduer.tp̄is. Et ꝯpat̄.p̄dem p̄or.p̄
mus
Pridie aduer.tp̄is.i.p̄mo vel p̄ori die.et d̄r
a p̄mus.vel a p̄or ⁊ die. Et inde p̄dian⁹.na.
nū. Et vt dicit Priscian⁹ a noīb⁹ q̄nte d̄cli
natiōis ꝯposita p̄ducunt e.vt p̄die .hodie.
posthodie.postridie Et adiūgit̄ p̄die more
p̄positiōis accusatiuis.vt p̄die kalēdas ia
nuarij.pridie nonas.p̄die idus.i.a p̄ma die
añ idus. Vñ.ij. Mach̄.vlt. Pridie mardo
chei die.
Primitus aduer.ordinis.i.p̄mo vel in p̄n
cipio. Et cor.mi.
Principaliter.i.p̄mo.⁊ maxime aduer.
Principanter.i.iperiose. aduer.a .p̄ncipor.
Priorsuz aduer.loci.i.ꝟsus p̄orē p̄tē. Et cō
ponit̄ a p̄or ⁊ orsum vel ꝟsum.
Priuatim aduer.discretiuū.i.p̄prie.singula
tim.
Prisce.i.antiq̄.longeue.vetuste.
Pro. p̄positio signat cām.vt pro te.i. causa
tui. Itē p̄cium.vt p sex solidis Item p iu
xta.vt ille cantauit p viribꝫ.id est iuxta vi
res. Item pro p̄positio greca. signat ante
p̄positionem.
Procul aduer.loci.i.lōge vl' p̄pe.⁊ d̄r a p vel
pre ⁊ oculus. Dr̄ em̄ p̄cul q̄si p vl' p̄pe ocul'.
Sz id qd̄ p̄ ocul' est pōt esse longe vl' p̄t eē
p̄pe. Et iō d̄r aliqñ p̄cul longe.aliqñ prope.
Vñ d̄r p̄cul quasi porro ab oculis.vl' q̄i p
pe ocl'os.⁊ est etymologia s̄m Hug. Et vt
dicit Pap̄. Procul.eminus.longe.int̄ual
lo. Procul ⁊ longe⁊ p̄pe d̄r. Procul nec ui
mium lōge.nec iuxta. Procul dubio.i.lon
ge a dubitatione.
Prochdolor .interiectio dolētis. cū aliq̄s i
dolore loquit̄.sicut vult Pap̄. Alij dicunt
q̄ proch dolor sunt due p̄tes ⁊ duobꝫ accē
tibꝫ regēde.⁊ proch est interiectio.⁊ dolor ē
nomen. Nam sicut dicit Priscianus in q̄n
to libro.vbi agit de figura composita. Fi
gura in omnibus partibus orationis iue
nitur.excepta interiectione. que semp̄ est fi
gure simplicis.
Profecto aduer.affirmandi.id est p̄culdu
bio.vtiq̄ pro facto scz q̄ habeas aduerbiū
affirmandi.
Proinde ꝯiunctio illatiua.id ē igit̄. Inue
nit̄ tñ q̄ñq̄ p aduerbio loci vl' tp̄is. Et apo
copatur quandoq̄.⁊ d̄r proin.pro proinde
⁊ acuitur antepenultima sicut alia ꝯposita
ab inde.
Prolixe.i.longe.extēse.cumulate.copiose.
Prompte tius.tissime.aduer.id est expedi
te.velociter.
Prope aduer.loci.i.iuxta.sec⁹ Et d̄r a p. Et
ꝯpat̄ p̄pe.p̄pius.p̄xime.aduer. Et ꝯponitur
Deprope. Et cor.pro.
Propensius aduer.i.extensius.
Popere. aduer.i.velocit̄.celerit̄.et cor.pe.
Propt̄ aduerb̄.loci.i.iuxta.cōmin⁹.⁊ d̄r a p
Ponit̄ etiā p ꝯiūctōne causali.vt p̄pter te
factum est hoc.
Propterea.i.idcirco.ideo ꝯiūctio causalis
Prohpudor.est interiectto vitupantis vel
dolent̄.cū aliq̄s pudorē.i.ꝯfusionez alicui
adijcit.vt videt̄ dicere Pap̄. Alij dicunt q̄
proh pudor sunt due partes.⁊ duobꝫ accē
tibꝫ regēde.⁊ proh int̄iectio ⁊ pudor nomē.
q̄r iteriectio ꝯponi nō pōt. Rō. quia p̄priū
passionis est d̄struere.⁊ cum interiectio de
signet affectionē passionis.naturā hz ꝯpo
sitioni cōtrariā. ⁊ p̄pter hoc ꝯsueuit abscō
dita voce p̄ferri. Cū g̊ d̄r prohpudor.proh
dolor sunt interiectiōes.expone.i. loco iter
iectionū vident̄ poni
Prorsus.i.penitus.omnino.proculdubio.
profecto
Proseutice.i. humiliatice ⁊ deprecatorie ⁊
deprecatiue
Proten⁹ aduer.loci.⁊ ē ꝯpositū a p̄pe vl' p̄
cul ⁊ tenus.et sig̃t longe.vt dicat̄ p̄ten⁹.q̄si

De Q

procul a tenus.i.pcul a ꝓpe. Unde Virgilius vbi.enei. Tartarea intendit voce q̃ ꝓtenus omne contremuit nemus

Protinus aduer.tpis vl ordinis.i.cito. statim.ꝓtinuo.vel ꝓsequenter Et cor.pe. Unde Ouidi⁹ in epi. Protin⁹ abductis sonuerũt pectora palmis

Pube tenus.due ꝓtes sunt.i.vsq; ad pubtatis tempus.

Publicitus aduerbiũ.i.publice.t ꝑ a publicus. Et cor ci.

Pulsim aduerbiũ.a pello.lis.

De Q

Qua est interrogatiuũ p locũ.vt Qua transiisti. Respõsiua ei⁹.hac.illac.istac

Qua de re.i.ꝓter quã rẽ.cur.quõ.q̃ rõne

Quadragies.aduer.nũeri.i.q̃dragita vicib⁹

Qualiter aduerbiũ interrogatiuũ

Quã est ꝓiunctio discretiua vel electiua.vt Diues esse volo q̃ ꝗ paup.vl Bonũ est sperare in dño q̃ ꝗ sperare in ꝓncipib⁹. Etiã est aduerbiuz silitudinis.vt tã plato q̃ ꝗ sortes legit. Etiã est aduerbiũ ꝓpandi.vt Ille est maior q̃ ꝗ ille. Et est aduer.q̃ntitatis.vt iste q̃ ꝗ potest legit Et ꝓm hãc significatõnez ꝑt q̃ntus deriuari a q̃ ꝗ. Et q̃ ꝗ ꝓponit p gemiationem.t ꝑ q̃ ꝗ.i.q̃ ꝗ uis coniũctio aduersatiua.

Quãlibet.i.q̃ ꝗ uis.et acuit penul. Unde Greg. Multũ reliqt q̃ quãlibet pax tm̃ deseruit

Quãobrẽ aduer.interregandi ꝓm Donatũ Et acuit penl.ꝓm q̃sdã.t videt esse q̃dã irregulari aggregatio dictionuz q̃ ponit loco vni⁹ dictiõis poti⁹ q̃ ꝗ vera ꝓpositio

Quãuis.i.q̃ ꝗ.vl licet.tm̃.ꝓiũctio aduersatiua.t acuit penl.

Quanã.i.in q̃ ꝓte syllabice hz nã ꝓm Papi.

Quãdiu.qm̃ est vna ꝓ acuit penl. vide etiã sup in diu. Et ẽ q̃ ꝗ diu.vsq; ad quẽ finẽ.vel vsq; ad qd̃ tps ꝓm Pap.

Quãdo deriuat a q̃ ꝗ.t ẽ aduer.tpis Et ẽ interrogatiuũ.infinitũ.relatiuũ. Et cõponit vel syllabicat.t ꝑ qm̃q; t quãdocũq; t q̃ndoq̃dẽ.i.q;. Et cor.q̃. Et siquãdo. nequando.aliqm̃.aꝗpenl.acũt. Et nota q̃ qm̃ habet sex cõpositõnes tm̃ ꝓm aliqs.vt Siqm̃ neqm̃.aliqm̃.qm̃q;.qm̃quãdo. quandocũq;. Et ꝗ patet q̃ qm̃q̃dẽ non est ꝓpositio vera. sed ponit aliqm̃ loco vni⁹ ꝓt;. Et est potius q̃dam vocum cõgeries irregularis q̃ ꝗ ꝓpositio.t tũc accẽtuat ac si esset vna dictio.vt Extẽplo.defacili.deccetero.ex ꝓmprouiso.t cetera ꝓsimilia

Quanq̃ ꝗ.i.q̃ ꝗ uis.licet. Et nota q̃ q̃ ꝗ.t silia hñtia m.aꝗ q.p n.scribunt.

Quãtisp.i.q̃ntum.vt quãtisp valet res ista. Tantisper.

Quantoti⁹ aduer.i.q̃nto oci⁹. veloci⁹. citi⁹. t ꝓponit a q̃nto t oci⁹ aduerbio.

Quãto min⁹.due ꝓtes sunt sicut et quanto magis.t ita sub duob⁹ accẽtib⁹ sunt pserẽde ꝓm Aug.in libro de dubio accentu.

Quapter.i.q̃ zobrẽ.ꝓpterea.q̃ pacto

Quasi.i.sicuti.tanq̃z.velut. Et ponit quasi aliqm̃ p silitudine.aliqm̃ p veritate. Pro similitudine. Unde Paul⁹ Quasi tristes semp aũt gaudentes. Pro veritate vt in euangelio Jobis. Cidim⁹ gl'iam ei⁹ gloriaz quasi vnigeniti a patre. Aliquando nihil differt vtrũ pro similitudine an p ꝗitate ponatur vt Job. Quasi impios pcussit eos in loco videntiũ. Sz ibi. Sicut imp⁹ inimicus meus t aduersari⁹ me⁹ q̃si iniqu⁹. Sicut t q̃si vt vult Greg⁹ p affirmatiõe poti⁹ q̃z pro silitudine dictũ videt.

Qua ten⁹. vide infra in quatinus.

Quater.aduer.nũeri.a quattuor deriuat et scribit p vnũ t. Et breuiat qua.vm̃ Oraci⁹ in ꝓma epl'a. Ne quater vndenos scias ꝓpleuisse decẽbris. Quattuor aũt nomẽ per duplex t.scribitur

Quaternatim.aduer.i.p quaternos.et ꝑ a quaternus.

Quatinus.p vt est ꝓiũctio causal per i.scribit.t deriuatur a qua. Potest etiã esse coniunctio adiunctiua. Sz qua ten⁹ p e.sunt due ꝓtes.t acuit te. Unde in Brecismo dicit Dictio quatinus est oratio q̃ ten⁹ esto. Dictio sub media breuis est.oratio lõga. Si fiat ꝓsa breuiat tm̃ vtraq; metruz Et nota q̃ vt q̃ t q̃tin⁹.cõiũctiones ad inuicẽ i hoc differũt.q; vt cãm remotiorẽ. Sz q̃tinus recipit cãm propinq̃orez. Quod ꝓtinet ad vtrũq;. Unde incõgrue ꝑ. Volo quatin⁹ legas.sz bñ ꝑ. Volo vt legas. q̃a volũtas longissima est t nimiũ infinita. Post q̃tin⁹ ergo vel q̃ recte sequit hec coniunctio vt hoc modo. Rogo vos vt quatin⁹ mihi vestrũ auxiliũ impẽdatis Uel sic. Postulo q̃ mihi dignemini puidere vt possim in studio cõmorari. Sz nõ adeo bene ꝑ. Rogo vos vt bñ mihi faciatis q̃ vel quatin⁹ possim in studio ꝓmanere.